

LUNDS
UNIVERSITET

Historiska institutionen

Riktlinjer för uppsatsarbete på masterprogrammet

Innehåll

ALLMÄNNA RIKTLINJER	3
UPPSATSKURSENS FUNKTION OCH MÅL	3
ATT SKRIVA OCH VENTILERA EN MASTERUPPSATS.....	6
UPPSATSSENS UPPLÄGG, HANDLEDNING OCH EXAMINATION.....	6
<i>Handledning</i>	7
<i>Ventilering och bedömning</i>	7
SKRIVPROCESSEN – PRAKTISKA RÅD.....	9
UPPSATSSENS OMFÅNG	9
AKRIBI OCH HÄNVISNINGAR.....	9
<i>Fotnoter</i>	10
<i>Fotnoternas utformning</i>	11
TRYCKNING, DISTRIBUERING OCH ARKIVERING.....	12
<i>Uppsatsens titelsida</i>	12
<i>Uppsatsens distribuering</i>	13
ATT LADDA UPP UPPSATSEN PÅ LUP	13
CHECKLISTA	14

Allmänna riktlinjer

Uppsatskursens funktion och mål

Liksom på grundnivån fyller uppsats/examensarbetet på masterkursen en central funktion. Kraven är högt ställda vad gäller förmåga att organisera och planera forskningsuppgiften och lämna ett substantiellt bidrag till det valda forskningsområdet. Också tidsaspekten är viktig, och du förväntas genomföra uppsatsarbetet på utsatt tid.

Examensarbetet på masternivå skrivs inom ramen för masterprogrammet i historiska studier och kan antingen vara på 15 hp (HIS S32), i det fall du skrivit en magisteruppsats tidigare, eller på 30 hp (HIS S33). Du har antagligen fått skriftliga och muntliga råd och instruktioner om uppsatser på tidigare nivåer, antingen du har läst här i Lund eller på andra håll. När det gäller uppsatser/examensarbeten på avancerad nivå finns det all anledning att dra sig till minnes det som sagts och skrivits om uppsatser på tidigare nivåer. Allt detta gäller naturligtvis fortfarande. **Uppsatserna på avancerad nivå skiljer sig egentligen endast på en väsentlig punkt från tidigare uppsatser: de ska vara bättre.**

Målet med uppsatskursen är att den studerande ska:

- kunna redogöra för historiska sammanhang, tillstånd och förändringsprocesser samt kunna redogöra för och reflektera över komplexa historiska problem utifrån en vald forskningsuppgift
- kunna redogöra för, använda och problematisera olika teorier och perspektiv samt diskutera relevansen i dessa för att lösa en bestämd forskningsuppgift
- kunna relatera till och problematisera olika riktningar och forskningsmetoder inom historievetenskapen och angränsande discipliner samt bedöma deras betydelse inom ett valt forskningsområde
- självständigt, kritiskt och kreativt kunna identifiera och formulera problem av historievetenskaplig relevans
- kunna kritiskt och systematiskt integrera kunskap från olika discipliner med historisk inriktning samt att analysera och bedöma komplexa företeelser även med utgångspunkt i begränsad information
- kunna analysera och teoretiskt reflektera över olika typer av historiska källor och problematisera olika forskningslägen

- kunna söka, kritiskt värdera och strukturera olika typer av information av relevans för examensarbetet
- kunna placera in sitt eget vetenskapliga arbete i förhållande till annan forskning och bedöma resultatens relevans i ett större, även internationellt, forskningsområde
- kunna planera, genomföra och dokumentera en egen undersökning inom ett valt område under den givna tidsramen
- kunna försvara den egna uppsatsen vid ett seminarium och kunna opponera på andra uppsatser på masternivå
- med god språkbehandling kunna göra muntliga och skriftliga presentationer nationellt och internationellt, samt i såväl akademiska som icke-akademiska sammanhang.
- kunna göra forskningsetiska bedömningar och diskutera historieforskningens roll i samhället samt historikernas ansvar
- kunna ta ansvar för sin kunskapsutveckling genom att identifiera sitt behov av ytterligare kunskap

En **masteruppsats** ska i högre grad än kandidat- och magisteruppsats vara ett självständigt och sammanhängande vetenskapligt arbete och klart uppfylla de krav som gäller för historisk forskning.

Följande riktlinjer kan tjäna som vägledning:

- Uppsatsen ska ha en tydlig frågeställning och en klart definierad metod.
- Det ska finnas ett klart formulerat **analytiskt perspektiv**, vare sig nu denna har formen av en teori eller en väl genomarbetad **metodisk ansats**.
- Det ska finnas en tydlig koppling mellan frågeställning, analytisk ram och forskningsläge.
- Redogörelsen för **forskningsläget** ska vittna om att författaren verkligen satt sig in i detta och innehålla klara redogörelser för resultat, svagheter och styrkor i de anförda verken.
- I den empiriska undersökningen ska **faktapresentation varvas med analys** och resonemang med tidigare forskning och **det analytiska perspektivet ska tillämpas** på ett tydligt sätt.
- Sammanfattningen ska innehålla en tydlig presentation av uppsatsens **resultat** och en återkoppling till frågeställning, metod, teori och tidigare forskning. Det ska framgå på

vilka punkter undersökningen fört forskningen framåt i form av nya **fakta**, nya **historiska sammanhang** eller **nya** teoretiska respektive metodiska **insikter**.

Kravet på **progression** i förhållande till kandidat- och magisternivån innebär *inte* att uppsatsen ska vara längre. Snarare ligger förväntningarna och kraven på följande plan:

- Uppsatsen ska i högre grad än kandidat- och magisteruppsatsen vara en **koherent vetenskaplig text** där frågeställning, teori, metod, analys och slutsatser bildar en tydligt sammanhängande enhet. Graden av komplexitet ska ha fördjupats ytterligare och större vikt bör läggas på att även kunskaper från andra discipliner integreras i texten. Den ska vittna om **intellektuell och vetenskaplig mognad och självständighet** samt ett kritiskt och **kreativt** förhållningssätt gentemot såväl material som teori och metod. Uppsatsen ska i högre grad än kandidat- och magisteruppsatsen bidra till kunskapsutvecklingen samt visa på förmåga att utvärdera det egna arbetet.
- Den internationella anknytningen ska vara tydlig och genomarbetad. Uppsatsen ska också innehålla ett abstract på engelska (ca en sida).

Den ska liksom uppsatser på magisternivån vara **språkligt oantastlig** inom den genre och berättarstil som valts.

Att skriva och ventilera en masteruppsats

Uppsatsens upplägg, handledning och examination

Att skriva uppsats på masterprogrammet går i princip till på samma sätt som på lägre nivåer. Det första steget är att identifiera forskningsuppgiften och formulera **syfte** och **frågeställning** till din undersökning. Därefter gäller det att sätta sig in i **forskningsläget** och hitta en lämplig **metod och teori**, alltså någon form av analytisk ram. En växelverkan mellan teori och empiri som tydligt relateras till ett välformulerat syfte och en klar frågeställning är nyckeln till en bra uppsats.

Det som skiljer en masteruppsats (30 hp) från en magisteruppsats (15 hp) är inte främst sidantalet utan att ett större material genomgåts och en större inläsning gjorts. En annan skillnad är att masterkursplanen lägger större vikt vid att integrera kunskaper från andra discipliner än historia. Kraven på internationell anknytning är också större. Du kan fortfarande skriva en uppsats i form av en **traditionell historisk undersökning** på samma sätt som på kandidatnivån. Men masteruppsatsen kan också skrivas i form av **en forsknings-PM**. I en sådan PM ska du ge **utgångspunkter för kommande forskning** genom att diskutera problemställningar, teorier, tidigare forskning och möjligt källmaterial. Det kan vara speciellt lämpligt (men alls inget krav) att skriva en sådan om du tänker söka in på forskarutbildningen. Det kan dock också vara en nyttig övning, även för den som inte hade tänkt fortsätta med forskning, att göra en sådan problem-, litteratur- och materialinventerande uppsats.

En **forsknings-PM** ska visa att du har ett bra grepp om **forskningsläget**, att du känner till relevant **teoribildning** på området och att du har utmejslat en frågeställning som ter sig relevant och fruktbar för ämnet. Du bör ha en viss kännedom om källmaterialet som ska användas för att lösa uppgiften. I regel bör en PM också innehålla en **pilotstudie** där de presenterade perspektiven tillämpas på ett avgränsat källmaterial. En sådan pilotstudie är väsentligt mindre i omfång än en undersökande uppsats. Dess tyngdpunkt ligger inte främst på det empiriska planet utan på att visa att den valda ansatsen är fruktbar och kan fungera som en utgångspunkt för fortsatt forskning,

Liksom på kandidat- och magisternivån hålls **gruppseminarier**, där kursdeltagarna presenterar sina ämnen i form av ett **uppsats-PM**. Ni indelas i två eller tre grupper, och var och en tillhör en grupp. Dessa **uppsats-PM**, vilka har karaktären av utkast till inledning med presentation av ämne, frågeställningar, tidigare forskning, teori och metod samt upplägg, ska skickas till seminarieledaren per mejl senast en vecka före seminariet ifråga. De kommer sedan att sammanställas till kompendier och skickas ut till alla deltagare per mejl. Några exemplar kommer också att finnas att hämta i biblioteket.

Handledning

Seminarieledaren, som också är examinator på kursen, kommer att ha inledande samtal med var och en för att diskutera val av uppsatsämne och utse en handledare. Handledarens uppgift är att ge **råd och tips** och **granska dina texter** under skrivprocessen. Inför det första mötet med handledaren bör du skicka ett mejl till denna/e med en kort presentation av ditt ämne jämte några funderingar kring upplägg och källmaterial.

Handledning kan ske genom personliga samtal eller genom e-postkontakt, men vanligen genom en kombination av dessa båda former. Det är viktigt att du **håller kontakt med handledaren**, särskilt i början och i slutet av skrivprocessen. Före varje personligt möte skickar du den text du vill diskutera per mejl eller lägger en papperskopia i handledarens fack. **Du får inte trycka och lägga fram uppsatsen förrän handledaren gett klartecken** om att den kan anses uppfylla gängse krav. Men det är du som skriver uppsatsen och **resultatet** är alltid i sista hand **ditt ansvar**. Det är examinator i samråd med en medbedömare som sätter betyget, inte handledaren.

Du har rätt till **15 klocktimmar handledning** om du skriver en 15 hp-uppsats och **18 klocktimmar** om du skriver en 30 hp-uppsats. I denna tid ingår inte bara möten och e-postkontakt utan även läsning av dina texter.

Ventilering och bedömning

När uppsatsen är färdigskriven och tryckt är det dags för ventilering. För att möjliggöra vetenskaplig granskning av uppsatsen lämnas det material som använts i ett särskilt rum i biblioteket samtidigt med tryckningen (se vidare nedan). Uppsatsseminarierna hålls i första hand i slutet av terminen men för att ge möjlighet för studenter från tidigare terminer att lägga fram anordnas seminarier även löpande under terminens gång. **Aktivt deltagande i seminarierna är en viktig del av kursen**. Vid betygssättningen kan insatsen på seminarierna, och vid den egna uppsatsens ventilering, vägas in, och i tveksamma fall utgöra tungan på vågen. Det samma gäller tidsaspekten. Uppsatsen ska också presenteras muntligt, exempelvis för studenter på lägre nivåer. Detta vägs också in i bedömningen.

Formerna för seminariets kritiska granskning bestämmer seminarieledaren. I vissa fall utses liksom på kandidatnivån en huvudopponent och en eller två bioopponenter. Vanligen används den seminarieform som tillämpas på forskarnivån, vilket innebär att ingen särskild opponent utses utan att **samtliga deltagare på seminariet tar ansvar för den kritiska granskningen av uppsatsen** genom att läsa uppsatsen och göra stickprovskontroller i materialet. Även i de fall opponent utses förutsätts alla ha läst uppsatsen och delta aktivt i diskussionen.

Du bör i första hand följa seminarierna i din egen seminariegrupp, men det är tillåtet att också fullgöra sin närvaroplikt genom deltagande i Högre seminariet (se HILMA). Om du beställt tid för ventileringsmen finner att du inte blir klar i tid bör du meddela seminarieledaren detta i god tid. Vanligen anordnas seminarier för studenter som påbörjat sin uppsats under en föregående termin men inte blivit klara i tid. Dessa seminarier fungerar som övningsseminarier och är liksom de ordinarie **seminarierna** i slutet av terminen **obligatoriska**.

Betyget sätts av examinatorn i samråd med en medbedömaren. Vid bedömningen av en masteruppsats gäller samma kriterier som på lägre nivåer, dock så att de tillämpas hårdare. Vid betygssättningen kan insatsen på seminarierna och i samband med den egna uppsatsens ventileringsmen vägas in och i tveksamma fall utgöra tungan på vågen. Checklistan sist i häftet kan användas vid bedömning av uppsatser men också som en hjälp inför uppsatsens färdigställande. Vid betygssättning görs en helhetsbedömning som tar fasta på komplexitet, kreativitet, integrering av andra discipliner och internationell anknytning.

Skrivprocessen – praktiska råd

Uppsatsens omfång

För arbetet med masteruppsatsen har tio veckors heltidsarbete avsatts för en 15 hp-uppsats och tjugo veckor för en 30 hp-uppsats. Du bör i samråd med handledaren lägga upp arbetet så att detta mål är möjligt att uppfylla. Det finns visserligen möjlighet att lägga fram uppsatsen även under senare terminer men examensmålet att uppgiften skall utföras inom givna tidsramar vägs in i bedömningen, om det inte föreligger giltigt skäl till förseningen som exempelvis sjukdom.

Ett riktmärke när det gäller **uppsatsens omfång** (exklusive förstasida och innehållsförteckning och bilagor men inklusive referenser) är **mellan 80 och 100 sidor**. Uppsatsens slutgiltiga längd beror såväl på skrivsätt som på det avhandlade ämnets karaktär. Men tänk på att en alltför lång uppsats kan ge intryck av avgränsningsproblem och bristande förmåga att strukturera materialet. I uppsatsen ska det också finnas ett populärvetenskapligt abstract samt ett abstract på engelska på vardera ca en sida.

För läsbarheten **rekommenderas** följande inställningar:

- Brödtext: 12 punkter, radavstånd 1,5
- Fotnoter: 10 punkter, enkelt radavstånd
- Indrag vid citat: 12 punkter, enkelt radavstånd (inga citationstecken)

Men det är givetvis tillåtet att välja annan layout.

Akribi och hänvisningar

Akribi står för **vetenskaplig noggrannhet och exakthet**. Faktaredogörelse och hänvisningar ska präglas av:

- Hederlighet
- Tydlighet/öppenhet
- Konsekvens

Hederligheten är ett fundamentalt inslag i den vetenskapliga etiken. Plagiat, dvs. stöld av någon annans texter och formuleringar utan hänvisning till vederbörande eller återanvändning av egna uppsatser är ett allvarligt brott. Hederlighet i forskningen är också en fråga om **noggrannhet**, vilket innebär att man inte får vinkla någon annans resultat eller rycka citat helt ur sitt sammanhang för att få dem att passa ens egna syften. Hederligheten inbegriper **tydlighet**

och öppenhet när det gäller resonemang och hänvisningar. Texten ska vara så ”genomskinlig” som möjligt. Försök alltså att undvika vaga och kryptiska formuleringar. Tänk på att du bör **lyfta fram dina egna resultat tydligt** och också markera hur ditt arbete kan **vidareutvecklas**.

Fotnoter

Det finns i princip två internationellt spridda sätt att hänvisa till tryckta källor och litteratur: hänvisningar inom parentes (Harvardsystemet) och **fotnoter** (Oxfordsystemet). Vi rekommenderar Oxfordsystemet.

Det finns inga absoluta regler för när man ska sätta ut en fotnot, men följande kan tjäna som riktmärke.

- Alla fakta som inte kan anses vara allmänt kända ska beläggas i notapparaten. Som allmänt känt kan man betrakta allt som med lätthet kan konstateras om man anlitar ett uppslagsverk eller något allmänt tillgängligt standardverk om ämnet. Man behöver t.ex. inte belägga att första världskriget bröt ut sommaren 1914.
- Not sätts efter blockcitat och vanligen även efter citat i texten. Hänvisningen måste vara exakt och ange den sida (eller motsvarande) där citatet återfinns. Om den citerade satsen är hämtad från samma arbete som det som refereras i stycket i övrigt kan man sätta noten vid styckets slut. Men även här gäller att en exakt hänvisning måste ges (exempel: Callum Brown, *The Death of Christian Britain*, London 2001, s. 170–198; citatet från s. 190). Vidare ska fotnoter alltid avslutas med punkt.
- Ett belägg kan hänvisa till en auktoritet eller direkt till källor. Många sakförhållanden har man inte själv undersökt utan hämtat från andra forskares arbete. I detta fall ska man hänvisa till detta/dessa arbeten, vilka i sin tur hänvisar till de källor, som utgör grunden för påståendet.
- Noterna ska ange om man själv kommit fram till något eller om man tar upp en annan forskares resultat. Detta innebär att man inte får göra andra forskares resultat till sina. Man ska alltså ange om någon annan tidigare kommit fram till samma resultat eller gjort en likartad tolkning som man själv gör.
- Om något i texten inte beläggs (med en not eller på annat sätt) innebär detta antingen att påståendet är allmänt känt eller att du som författare har gjort en egen tolkning. I detta fall är det du som är auktoriteten.

Hur noterna i praktiken sätts ut kan variera. För översiktliga avsnitt i uppsatsen – exempelvis i bakgrundsteckningen – kan man sätta ut en allmän not efter första avsnittet där man anger de

arbeten som man använt. Detta kan formuleras på följande sätt: ”Jag har här använt mig av följande arbeten (uppräkningsföljer)”. Men grundregeln är att man sätter ut noter efterhand.

Fotnoternas utformning

Det finns flera olika system för hur man hänvisar till källor litteratur. Det viktiga med hänvisningar är att det är möjligt att via dem hitta det författaren bygger på. Viktigt är att det valda systemet är tydligt och används konsekvent.

Noterna ska sättas på ett sådant sätt att det klart framgår vad som är författarens egen slutsats och vad som bygger på källor eller på annan forskning. Ett kort referat av en källa kan t.ex. omedelbart följas av not (nottecknet sätts efter punkt), därefter följer en mening med en egen reflexion eller slutsats. Exempel: Östling 2016, s. 118-131. Östling argumenterar här för att (beskrivning följer). Jag anknyter till hans resonemang, men anser samtidigt att ... (redogör för vad).

Några allmänna regler:

- I en hänvisning till tryckt material kursiveras volymen (titeln på boken eller tidskriften), medan artiklar som ingår i en volym sätts inom citationstecken. Förlagsort (eller förlag) och tryckår sätts ut. **Exempel:** Andreas Marklund, ”Gossen & husbonden. Ideal, individ och äktenskap i 1700-talets Sverige”: Gudrun Andersson (red), *Bedrägliga begrepp. Kön och genus i humanistisk forskning*, Uppsala 2000, s. 177–194. Se också John Tosh, *A Man’s Place: Masculinity and the Middle Class Home in Victorian England*, London 1999 och David Tjeder ”Maskulinum som problem”: *Historisk Tidskrift* 2002:3, s. 481–493. **I det första fallet handlar det om en artikel i en antologi, i det andra om en monografi och i det tredje om en artikel i en tidskrift.**
- Kolon mellan artikel och volym kan ersättas med ett ”i”. Kom bara ihåg att vara konsekvent och inte växla mellan olika system.
- När samma verk återkommer i noterna, anges författarnamn (bara efternamn, eller efternamn och initial, om fler författare har samma efternamn) och årtal. *Exempel* Marklund 2000, s. 178. Om man hänvisar till fler verk av samme/a författare, anger man också titeln eller en klart identifierbar kortform av den, som börjar med de första orden. *Exempel:* Tosh, *A Man’s Place*, s. 210–223. Du kan också välja att i stället för årtal genomgående använda korttitlar. När korttitel avser en tidskrifts- eller antologiartikel används citationstecken. *Exempel:* Tjeder ”Maskulinum som problem”.
- I fotnoterna sätter man normalt ut förnamn före efternamn (David Tjeder). Det är numera tillåtet att sätta efternamnet först (Tjeder, David), vilket underlättar skapandet av litteraturförteckningen, där författarna ju radas upp i bokstavsordning efter efternamn.

- Vid hänvisningar till otryckt källmaterial måste alla nödvändiga uppgifter (arkivinstituttion, arkiv, serie, volym) anges i noten. Det ska gå att beställa fram materialet med hjälp av uppgifterna i noten. Här använder man ofta för enkelhets skull förkortningar, både hävdvunna, t.ex. för arkivinstituttioner ("LLA" = Lunds landsarkiv), men ofta också egna för material man ofta hänvisar till. Alla förkortningar måste anges också i källförteckningen och, om man har mycket material, i en särskild förkortningslista.
- **Hänvisa helst till exakta sidor.** Förkortningen "f." betyder "följande sida", "s. 57 f." betyder alltså s. 57–58. Förkortningen "ff.", som betyder flera följande", bör undvikas. Hänvisa i stället till just de sidor (t.ex. s. 57–73), som du avser.
- Undvik förkortningar typ "a.a." ("anført arbete"), "ibid." ("ibidem" = på samma ställe), "passim" (på många ställen) o. dyl. De kan orsaka missförstånd och leda till onödiga diskussioner på seminariet.
- **En och samma not kan innehålla hänvisningar till flera arbeten**, och bygger man på ett och samma arbete i ett stycke bör alla sidhänvisningar koncentreras till en not. *Exempel:* Ferm, 2002, s. 3–14, 20–24, 34–41 i stället för tre noter som alla hänvisar till Ferm. Man kan också tillfoga litteratur som mera indirekt berör det sakförhållande som behandlas. *Exempel:* Ferm 2002, s. 190–201. Se även Dick Harrison, *Sveriges historia medeltiden*, Stockholm 2002. Du ska i detta fall skriva "se" och inte jfr (jämför), som betyder "för en annan uppfattning se".

Tryckning, distribuering och arkivering

Uppsatsens titelsida

I övre vänstra hörnet ska stå:

Lunds universitet

Historiska institutionen

HIS S33 [kurskod]

[Seminarieledarens namn]

[Handledarens namn]

[Datum för seminariet samt klockslag och plats]

Mitt på titelsidan skrivs **uppsatstiteln**, eventuellt följd av en **underrubrik** i mindre teckenstorlek. Längst ned till höger sätts **uppsatsförfattarens namn**. Infoga gärna en bildillustration. Det kostar inget extra om den hämtas från exempelvis Wikipedia eller andra nätsidor med fritt tillgängligt bildmaterial. Tänk på att ge uppsatsen en **titel** som är begriplig för alla och som klargör vad uppsatsen handlar om. Vill du använda en poetisk eller kryptisk titel bör underrubriken vara klargörande.

Uppsatsens distribuering

Uppsatsen görs tillgänglig i **digital form** genom att den läggs ut på universitetets uppsatshemsida Lund University Student Papers (LUP). Efter ventileringen kan du införa mindre rättelser i uppsatsen, vilken därefter läggs ut för publicering på LUP. Först när detta skett kan betyget registreras i LADOK.

Det finns en deadline då uppsatsen måste läggas ut på uppsatshemsidan (LUP). Det **material du använt** ska – i den mån du har tillgång till det – läggas på **anvisad plats på Historiska institutionen**, så att opponenter kan göra stickprovskontroller. Om du inte blivit färdig med uppsatsen under terminen och ska ventileras följande termin ska den finnas tillgänglig minst en vecka före utsatt seminariedatum.

Två fysiska exemplar av uppsatsen ska lämnas till Historiska institutionens expedition för arkivering. Din uppsats är nämligen en offentlig handling.

Att ladda upp uppsatsen på LUP

För att kunna ladda upp din uppsats på LUP loggar du in på <http://lup.lub.lu.se/>. Om du inte har loggat in tidigare, klicka på "First Time User" för att registrera dig. Du registrerar din uppsats genom att klicka på "Add New Student Paper". I formuläret som öppnas fyller du i ditt namn (author), uppsatstitel, ämne (subject), abstract (som kan vara på svenska eller engelska), nyckelord, akademisk nivå (Student Paper Type), vilket i detta fall är "Master's degree two years", handledare (supervisor) – klicka också på "conform supervisor" – och publiceringsår. Därefter laddar du upp uppsatsen genom att klicka på knappen "Upload New" till höger om fältet. När du fyllt i de olika fälten klickar du på "Submit record to Teacher", vilket gör att uppsatsen skickas till kursansvarig lärare för godkännande och publicering. Fråga i biblioteket vid oklarheter.

Mer utförlig information finner du på:

http://www.lub.lu.se/fileadmin/user_upload/pdf/Publicera/Manual_Student_Swe.pdf

Checklista

Nej

Delvis/tveksamt

Ja

<p>Är syftet tydligt formulerat och väl avgränsat? Är frågeställningen klar och tydlig?</p> <p>Är uppsatstiteln representativ för uppsatsens innehåll?</p> <p>Är metoden väl vald och tillfredsställande presenterad? Framgår det hur undersökningen konkret ska genomföras?</p> <p>Presenteras källmaterialet på ett tydligt sätt?</p> <p>Är analysramen respektive det teoretiska perspektivet relevant och välmotiverat?</p> <p>Presenteras, diskuteras och problematiseras tidigare forskning på ett adekvat sätt?</p> <p>Är uppsatsens disposition klar och har den en tydlig logik?</p> <p>Bidrar bakgrunden till att sätta in ämnet i ett större sammanhang?</p> <p>Är undersökningen väl genomförd med avseende på redogörelse och analys?</p> <p>Vittnar analysen om en medvetenhet om det egna perspektivets styrka och begränsningar?</p> <p>Fungerar akribin? Har innehållet i källor och litteratur återgivits korrekt?</p> <p>Tillämpas den analytiska ramen respektive de teoretiska perspektiven? Och integreras tidigare forskning i undersökningen?</p> <p>Lyfts resultaten fram på ett tydligt sätt? Är de trovärdiga?</p> <p>Finns en diskuterande avslutning där analysen förs upp på en högre nivå genom att återkoppla till de teoretiska perspektiven och tidigare forskning?</p> <p>Fungerar återkopplingen till syfte och frågeställning?</p> <p>Diskuteras den samhälleliga aspekten av undersökningen och behovet av ytterligare kunskap?</p> <p>Är språkbehandlingen god? Uppfylls kravet på att uppsatsen ska vara en koherent vetenskaplig text?</p> <p>Vittnar uppsatsen om intellektuell och vetenskaplig mognad och självständighet och om ett kritiskt och kreativt förhållningssätt gentemot såväl material som teori och metod.</p>			
---	--	--	--